

Φοβέρα θέλουν κι οι φορείς για να κάνουν το θάμα τους...

Του Κώστα Γκούμα

Οσυστός σχεδιασμός και ο έγκαιρος προγραμματισμός δεν υπήρξε ποτέ το δυνατό σημείο τόσο της κεντρικής διοίκησης όσο και των αυτοδιοικητικών ή άλλων φορέων, στους οποίους ο λαός ανέθεσε την διαχείριση των κοινών ζητημάτων, από τα πιο σοβαρά και κρίσιμα έως τα μικρά καθημερινά.

Το πράγμα συνήθως γίνονταν δυσκολότερο όταν η υποχρέωση του προγραμματισμού αφορούσε σε θέματα που υπερέβαιναν τα γεωγραφικά ή και διοικητικά όρια ενός μόνο φορέα (π.χ. ενός ΟΤΑ), όπως τα σημαντικά και ευρύτερης σημασίας υδατικά έργα. Παλαιότερα βεβαίως για την έλλειψη συντονισμού υπήρχε και μια δικαιολογία, δεδομένου ότι δεν είχαν ακόμη θεσμοθετηθεί σε όλες τις βαθμίδες της διοίκησης περιφερειακοί φορείς (π.χ. Ενώσεις Δήμων, Αιρετή Περιφέρεια). Σήμερα όμως τέτοιο είδους υστέρηση στον σχεδιασμό δεν δικαιολογείται.

Κάνουμε τις σκέψεις αυτές γιατί εδώ και καιρό και ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα έχει ξεκινήσει η προετοιμασία, ο προγραμματισμός και η ένταξη έργων αξιοποίησης υδατικών πόρων στα νέα χρηματοδοτικά εργαλεία της Ε.Ε. (Νέο ΕΣΠΑ ή ΣΕΣ 2014-2020, Πακέτο Γιούνκερ, κ.α.). Από την πληροφόρηση που έχουμε δεν υπάρχει

ούτε ενιαίο διεκδικητικό πλαίσιο από το σύνολο των φορέων της Θεσσαλίας, αλλά ούτε και ενημέρωση για τα νέα έργα που αφορούν την Θεσσαλία και τα οποία οι υπηρεσίες των αρμόδιων υπουργείων προγραμματίζουν ή και προτείνουν για ένταξη, στο αρμόδιο Υπουργείο Οικονομίας.

Την ίδια στιγμή που συμβαίνουν όλα αυτά, οι Θεσσαλοί πολίτες – μεταξύ τους και οι αγρότες – που βομβαρδίζονται από τα ΜΜΕ με θέματα τρέχουσας επικαιρότητας (άδειες καναλιών, κ.ά.) και βιώνουν τα καθημερινά οικονομικά και άλλα προβλήματα, μη έχοντας την κατάλληλη ενημέρωση δεν μπορούν να ασχοληθούν με τα ζητήματα αυτά και φυσικά δεν υπάρχει και η ανάλογη πίεση προς τους φορείς που τους εκπροσωπούν (Περιφέρεια, ΠΕΔ, ΤΟΕΒ κ.λπ.). Και φυσικά οι επιμέρους φορείς επιμένουν σε αυτό που πάντοτε έκαναν, δηλαδή αποσπασματικές διεκδικήσεις έργων για την περιοχή τους.

Κατά συνέπεια, αφού δεν υπάρχουν και οι νέες προτάσεις από τα θεσμοθετημένα όργανα, προφανώς δεν μπορεί να γίνει συζήτηση για ενημέρωση, διαβούλευση κ.λπ. Και να σκεφθεί κανείς ότι ειδικά για τα ζητήματα της διαχείρισης υδατικών πόρων διαθέτουμε τα ήδη εγκεκριμένα Σχέδια Διαχείρισης (Σ.Δ.), στα οποία υπάρχουν προτάσεις για έργα και δράσεις που αφορούν τους υδατικούς πόρους της Θεσσαλίας. Από τον κατάλογο των έργων αυτών (που μπορούν

οι αναγνώστες σας να βρουν στις ιστοσελίδες του της Ειδικής Γραμματεία Υδάτων και του ythe.gr) ενδεικτικά θα αναφέρω ορισμένα που έχουν μέση ή μικρή ωριμότητα (από πλευράς των απαιτούμενων μελετών), όπως ο Ρουφράκτης Τιτάνου, τα Φράγματα Νεοχωρή Τρικάλων, Δελερίων, Αγίου Αντωνίου Φαρσάλων, Παλαιομόναστρου Ελασσόνας, κ.ά. Τα έργα αυτά και μόνο αυτά (και όχι όσα δεν περιλαμβάνονται στα Σ.Δ, όπως π.χ. το Φράγμα Ενιπέα Φαρσάλων) θα μπορούσαν να ενταχθούν και να χρηματοδοτηθούν από τα ευρωπαϊκά προγράμματα.

Δυστυχώς όμως παρά την πρόβλεψη - πρόταση των Σ.Δ, τα τελευταία δύο χρόνια ουδείς ενδιαφέρθηκε να πιέσει την κυβέρνηση, ούτε και από πλευράς των αρμόδιων υπηρεσιών (κεντρικών ή περιφερειακών) υπήρξε κάποια προσπάθεια «ωρίμανση» ορισμένων από τα έργα αυτά που θα μπορούσαν να ανακουφίσουν τα υδατικά ελλείμματα του κάμπου της Θεσσαλίας και να βελτιώσουν τη θέση των αγροτών και όχι μόνο αυτών.

Εξάριση σε τούτη την γενική αδιαφορία αποτελεί η κοινή δράση κάποιων φορέων όπως η ΠΕΔ, και οι επιστημονικές οργανώσεις ΤΕΕ, ΓΕ-ΩΤΕΕ, ΕΘΕΜ, που έχουν επανειλημμένα αναφερθεί στα έργα αυτά και στις απαιτούμενες δράσεις για την ορθολογική διαχείριση των νε-

ρών, όμως αυτό από μόνο του δεν φαίνεται να αρκεί. Η έλλειψη συνεργασίας των αρμόδιων θεσσαλικών φορέων, με τα υπουργεία και τα στελέχη τους και η απουσία διαμόρφωσης κοινών θέσεων και προτάσεων προς την κεντρική εξουσία φαίνεται ότι θα καθορίσουν το αποτέλεσμα για τα μελλοντικά υδατικά έργα της Θεσσαλίας.

Για μια ακόμη φορά αποδεικνύεται ότι δεν αρκούν οι «όρκοι πίστης» στα γενικά ζητήματα (π.χ. βιώσιμη ανάπτυξη, ορθολογική διαχείριση υδάτων, και/ή στα έργα Αχελώου κ.λπ.) και ότι αυτά από μόνα τους χωρίς τις ανάλογες δράσεις, δεν επαρκούν για τη λύση των προβλημάτων.

Να θεωρήσουμε άραγε ότι είναι αργά, έστω και αυτή την ώρα, οι φορείς να συντονιστούν και να απαιτήσουν έναν σχεδιασμό βασισμένο σε ιεραρχημένα κριτήρια που οι ίδιοι θα πρέπει να θέσουν στην κεντρική διοίκηση; Να ελπίζουμε ότι η κυβέρνηση και τα τοπικά πολιτικά της στελέχη θα αντιληφθούν ότι σχεδόν δύο χρόνια αδράνειας και απουσίας θέσεων είναι πολύς χρόνος για τα κρίσιμα υδατικά ζητήματα της Θεσσαλίας; Θα μπορούσαμε άραγε να περιμένουμε κάποιες πρωτοβουλίες από όλους;

Η ζωή θα δείξει. Και όπως έλεγε και ο Καζαντζάκης «φοβέρα θέλει και ο θεός για να κάμει το θάμα του»...